

Temps Pasqual - Pentecosta

Per JosepMB el dl., 18/05/2026 - 00:00

[Ac 2,1-11](#)

[1Co 12,3b-7,12-13](#)

[Jn 20,19-23\)](#)

El vespre del Diumenge de Pasqua, en el Cenacle, el Senyor Ressuscitat es va aparèixer als deixebles, en un moment de por i angoixa i, bufant sobre ells, els va dir: «*Rebeu l'Esperit Sant*». Així, a través del do de l'Esperit, Jesús vol alliberar els deixebles de la por —aquella por que els té tancats a casa— i els allibera perquè puguin sortir i esdevenir testimonis i proclamadors de l'Evangelí.

Els deixebles havien tancat les portes «per por». La mort de Jesús els havia desanimat; els seus somnis s'havien fet miques, les seves esperances havien desaparegut. I s'havien tancat en si mateixos. No només en aquella petita habitació, sinó dins seu, en els seus cors. A vegades ens tanquem en nosaltres mateixos. Quantes vegades, a causa d'una situació difícil, algun problema personal o familiar, el patiment que suportem o el mal que veiem al nostre voltant, correm el risc de perdre, de mica en mica, l'esperança i ens falta el coratge per continuar.

La por ens venç massa sovint, si li donem “pista lliure”, si deixem que prengui el control de la nostra vida.

La por de no poder afrontar alguna cosa, de quedar-se sol davant de les lluites diàries, d'arriscar-se i després decebre's de prendre decisions dolentes. La por ens bloqueja i paralitza. I també ens aïlla: pensem en la por a l'altre, a l'estrany, a qui és diferent, a qui pensa de manera diferent. I, fins i tot, hi pot haver por de Déu: por que em castigui, que s'enfadi amb mi... Si donem espai a aquestes pors falses, es tanquen portes: les portes del cor, les portes de la societat i fins i tot les portes de l'Església! On hi ha por, hi ha ment tancada, hi ha “anestèsia” espiritual.

Si rebem l'Esperit Sant, que Jesús alena sobre nosaltres, quedem alliberats de les presons de la por. En rebre l'Esperit —que avui celebrem—, els apòstols surten de l'Habitació Superior i surten al món a perdonar els pecats i a proclamar la Bona Notícia. Gràcies a Ell, les pors es superen i les portes s'obren. Perquè això és el que fa l'Esperit: ens fa sentir la proximitat de Déu, i així el seu amor treu la por, il·lumina el camí, ens consola i ens sosté en la adversitat. Que l'Esperit Sant ens guiï, i que nosaltres, lliures de por, ens deixem conduir per Ell.

ETIQUETES

POR ESPERIT BLOQUEIG